

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครอง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้บริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่างประชากร

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

จำนวน 35 คน

1.1.2 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ จำนวน 37 คน

1.2 ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1.2.1 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ที่มีความสนใจในการเรียนของนักเรียนในปกครอง โรงเรียนละ 10 คน รวมจำนวน 350 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2.2 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความสนใจในการเรียนของนักเรียนในปกครองมากที่สุด โรงเรียนละ 1 คน รวม 35 คน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

2.1 แบบสอบถาม

2.1.1 แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง

2.1.2 แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

2.2 แบบสัมภาษณ์

2.2.1 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร

2.2.2 แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรและตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้โดย

3.1 ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ปกครอง จำนวน 350 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาจำนวน 325 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.86

3.2 ส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 37 ฉบับ ได้กลับคืนมาครบทุกฉบับ

3.3 สัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน 34 คน ในแต่ละโรงเรียนจากผู้บริหารทั้งสิ้น 35 โรงเรียน ยกเว้นโรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา เนื่องจากไม่สะดวกในการให้สัมภาษณ์

3.4 สัมภาษณ์ผู้ปกครองจากผู้ตอบแบบสอบถามโรงเรียนละ 1 คน จำนวน 35 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ปกครอง ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบและความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ สภาพการเรียนการสอนและความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ส่วนข้อมูลที่เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และบรรยายสรุปเรียงลำดับตามความถี่

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการบริหารหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ความคิดเห็นต่อปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และแนวทางในการแก้ไขในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ แล้วหาค่าร้อยละและบรรยายสรุปเรียงลำดับตามความถี่

4.4 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอโดยการบรรยายสรุปเรียงลำดับตามความถี่

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลที่ได้รับจากผู้ปกครอง

ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ สรุปได้ดังนี้

สถานภาพ

ตัวอย่างประชากรผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นมารดาและมีอายุอยู่ในช่วง 30-39 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 37.54 (122) เป็นจำนวนใกล้เคียงกับระดับอนุ-ปริญญาขึ้นไปคือ ร้อยละ 37.23 (121) และมีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 33.85 (110) ใกล้เคียงกับรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คือร้อยละ 28.31 (92) ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญาขึ้นไป ร้อยละ 62.86 (22) และมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.72 (16)

การส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตัวอย่างประชากร ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในปกครองใช้เวลาศึกษาภาษาอังกฤษที่บ้านเฉพาะเมื่อมีการบ้าน คิดเป็นร้อยละ 64.62 (210) และในการพูดคุยกับนักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทย ร้อยละ 95.69 (311) มีเพียงร้อยละ 1.23 (4) เท่านั้นที่ใช้ภาษาไทยและอังกฤษ พูดคุยกับนักเรียนที่บ้าน ในด้านการ

ติดตามความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนคือ จากสมุดทำงานของนักเรียน ร้อยละ 45.85 (149) และผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 68.00 (221) ช่วยสอนการบ้านและ ทบทวนเนื้อหาภาษาอังกฤษที่นักเรียน เรียนไปแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคน (35) ช่วยอธิบายเนื้อหา ภาษาอังกฤษให้นักเรียนในปกครอง โดยส่วนใหญ่ให้ความช่วยเหลือในการอธิบายเนื้อหาภาษา อังกฤษเฉพาะเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการทำการบ้าน ร้อยละ 62.86 (22) นอกจากนี้ผู้ตอบ แบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเท่ากับวิชาอื่น ๆ คิดเป็น ร้อยละ 67.69 (220) ส่วนผู้ปกครองที่ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการเรียนภาษา อังกฤษมากกว่าวิชาอื่น ๆ ร้อยละ 52.38 (11) โดยมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน ในปกครอง สนใจการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย

ความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

การเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่านักเรียนควรเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ชั้นอนุบาล คิดเป็นร้อยละ 70.15 (228) และผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเด็ก ควรเริ่มเรียนภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับการเรียนภาษาไทย เนื่องจากต้องการให้นักเรียนใน ปกครองคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ และมีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่ดีเพื่อเรียนในระดับสูงต่อไป คิด เป็นร้อยละ 54.29 (19)

ความรู้สึกต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า นักเรียนใน ปกครองชอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 73.23 (238) และตัวอย่างประชากรส่วนหนึ่ง จำนวน 302 คน ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้นักเรียนชอบการเรียนภาษาอังกฤษ โดยส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนการสอนสนุก เท่ากับเนื้อเรื่องใน บทเรียนสนุกคือ ร้อยละ 33.77 (102) รองลงมาคือ ครูผู้สอนใจดี ร้อยละ 31.13 (94) และผู้ปกครองที่ให้สัมภาษณ์จำนวน 15 คน ให้ความเห็นว่า ธรรมชาติของเด็กวัยนี้มักจะสนใจ ในสิ่งแปลกใหม่ ดังนั้นจึงสนใจการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย และจำนวน 11 คนให้ความเห็น ว่า นักเรียนในปกครองสนใจเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้ปกครองให้ความสำคัญด้านการเรียน ภาษาอังกฤษ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความสนใจ

นอกจากนี้ตัวอย่างประชากรผู้ปกครองจำนวน 115 คน ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุ ที่ทำให้นักเรียนไม่ชอบการเรียนภาษาอังกฤษ โดยส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าเนื่องจากเนื้อหาใน

บทเรียนยาก ร้อยละ 55.65 (64) รองลงมาคือความเห็นว่าเป็นเพราะครูผู้สอน ร้อยละ 20.00 (23) ถึงกระนั้นก็คือตัวอย่างประชากรผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังให้ความเห็นว่า ลักษณะเนื้อหาของบทเรียนเหมาะสมดี คิดเป็นร้อยละ 69.35 (227) ส่วนผู้ที่มีความเห็นว่าลักษณะเนื้อหาของบทเรียนยากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 28.92 (94)

ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของทางโรงเรียน ตัวอย่างประชากรผู้ปกครองส่วนใหญ่ พอใจผลการเรียนของนักเรียนในระดับปานกลาง หรือพอใจบางส่วน คิดเป็นร้อยละ 46.77 (152) รองลงมาคือ พอใจมากคิดเป็นร้อยละ 38.77 (126) และตัวอย่างประชากรที่ตอบแบบสอบถาม และให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ นักเรียนในปกครองมีความสามารถเด่นชัดในด้านการออกเสียง อ่านและสะกดคำศัพท์ได้อย่างแม่นยำ และมีความเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของทางโรงเรียน มีความเหมาะสมที่สุดในด้านตัวครูผู้สอน เพราะมีความสามารถสูง คิดเป็นร้อยละ 35.28 (127) ส่วนด้านที่ควรปรับปรุงคือ เนื้อหาในบทเรียน เนื่องจากยากเกินไป ไม่เหมาะสมกับเด็กวัยนี้ร้อยละ 25.81 (88) และรองลงมาคือ กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เร้าความสนใจของนักเรียนเท่าที่ควร คิดเป็นร้อยละ 24.05 (82)

นอกจากนี้ตัวอย่างประชากรผู้ปกครองได้ให้ความเห็นว่า นักเรียนในปกครองของตนมีความบกพร่องมากที่สุด ในด้านทักษะการพูด เนื่องจากขาดการฝึกฝน คิดเป็นร้อยละ 27.77 (123)

การให้ที่บ้าน ตัวอย่างประชากรผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การให้ที่บ้านภาษาอังกฤษ มีความเหมาะสมดีแล้ว คิดเป็นร้อยละ 77.54 (252)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน

ตัวอย่างประชากรผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งได้รับการคัดเลือกว่าเป็นผู้มีความสนใจในการเรียนของนักเรียนในปกครอง โรงเรียนละ 1 คน รวม 35 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ จากการทำสัมภาษณ์ โดยสรุปได้ดังนี้

1. ไม่ควรตั้งจุดมุ่งหมายในการสอนมากเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายและเหนื่อยล้าต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 34.29)

2. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรเน้นให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูผู้สอนไม่ควรจุนทำให้เด็กเรียนกลัว (ร้อยละ 25.71)
3. เนื้อหาของบทเรียน ควรได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กวัยนี้มากขึ้น ไม่ควรยากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 40.00
4. ทางโรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น (ร้อยละ 20.00)
5. การให้การบ้านภาษาอังกฤษควรมีทุกครั้งที่มีการเรียน โดยเฉพาะการท่องศัพท์ ควรจะมีทุกวัน (ร้อยละ 100)
6. การประเมินผลการเรียนการสอนของทางโรงเรียนไม่ควรวัดความจำมากเกินไป (ร้อยละ 20.00)
7. อุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรได้รับการส่งเสริม และปรับปรุงให้มีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ร้อยละ 5.71)

ข้อมูลที่ได้รับจากครูผู้สอน

ข้อมูลที่ได้รับจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของอัคร-สังฆมณฑลกรุงเทพฯ

สถานภาพ

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่เป็นหญิงร้อยละ 91.89 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 59.46 ผู้ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ร้อยละ 51.35 มีจำนวนใกล้เคียงกับผู้ที่ทำหน้าที่สอนวิชาภาษาอังกฤษวิชาเดียว คือร้อยละ 48.65 ครูผู้สอนส่วนใหญ่ทำการสอนทั้งหมดในหนึ่งสัปดาห์มากกว่า 18 คาบ ร้อยละ 86.48 และทำการสอนเฉพาะภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มากกว่า 18 คาบ ร้อยละ 45.95 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษมาแล้ว 1-5 ปี ร้อยละ 54.05 และเคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษและมีความสนใจ คิดเป็นร้อยละ 59.46 รองลงมาคือผู้ที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 35.14 และครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 83.78 และส่วนใหญ่สมัครใจสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 54.05 ส่วนน้อยได้รับการมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา ร้อยละ 45.95

สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่ใช้แบบเรียน Welcome to English Book I เป็นแบบเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 65.22 รองลงมาใช้หนังสือ English Primer Book I ร้อยละ 26.09 ครูผู้สอนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าเนื้อหาของหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะที่ยากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 35.09 ซึ่งเป็นผู้ที่ใช้นักเรียนหนังสือแบบเรียน Welcome to English Book I ทั้งสิ้น ครูผู้สอนส่วนใหญ่จะมีการประชุมเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเป็นครั้งคราว ร้อยละ 67.56

ครูผู้สอนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าตนเองไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ร้อยละ 64.87 และผู้ให้ความเห็นว่ามีปัญหา ส่วนใหญ่เป็นเพราะไม่เข้าใจวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ร้อยละ 13.51 ไม่เข้าใจจุดประสงค์ของบทเรียน ร้อยละ 10.81 และไม่มีทักษะในการใช้อุปกรณ์การสอน ร้อยละ 8.11 ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า คือ จำนวนครึ่งหนึ่งของครูผู้สอนทั้งหมดมีการเตรียมแผนการสอนเป็นรายชั่วโมง แต่มีครูผู้สอนร้อยละ 42.59 ที่เตรียมแผนการสอนระยะยาว

การสอนของครูผู้สอนส่วนใหญ่จะอธิบายและยกตัวอย่างเป็นภาษาไทย แล้วจึงฝึกให้นักเรียนออกเสียงตามครู คิดเป็นร้อยละ 78.38 ยึดหลักการสอนโดยครูและนักเรียนร่วมกัน ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ร้อยละ 78.38 และใช้วิธีการฝึกพร้อม ๆ กันทั้งห้องโดยครูช่วยฝึก ร้อยละ 46.51 วิธีการแบ่งกลุ่มจะคละเต็ทุกระดับความสามารถไว้ด้วยกัน ร้อยละ 94.60 และในการสอนทักษะทางภาษา ครูผู้สอนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับทักษะโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน คิดเป็นร้อยละ 78.38 ครูผู้สอนมักจะใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนบ่อยครั้ง ร้อยละ 45.95 ส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์จำพวกบัตรคำ แผนภูมิ และรูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 60.35 และครูผู้สอนที่มีปัญหาในการเลือกใช้อุปกรณ์ส่วนใหญ่ขาดแคลนอุปกรณ์ที่ต้องการใช้ คิดเป็นร้อยละ 29.73 และในการประเมินผลการเรียน ส่วนใหญ่ครูจะประเมินผลเมื่อจบแต่ละบทเรียน ร้อยละ 62.16

ภายในชั้นเรียนของครูผู้สอนส่วนใหญ่มีนักเรียนจำนวนเหมาะสมแล้ว คิดเป็นร้อยละ 54.05 และครูผู้สอนให้ความเห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่สนใจและตั้งใจเรียนดี คิดเป็นร้อยละ 53.85

ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีปัญหาในการสอนร้อยละ 75.68 คือ มีชั่วโมงในการสอนมากเกินไป ร้อยละ 33.96 และวิธีการแก้ปัญหาส่วนใหญ่มักจะปรึกษาเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 51.12

ในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพทางภาษาอังกฤษของครูผู้สอน ส่วนใหญ่ใช้วิธีการฟังจากแผ่นเสียง/เทปบันทึกเสียง/วิทยุ และศึกษาจากภาพยนตร์ หรือโทรทัศน์ ร้อยละ 42.59 รองลงมาใช้วิธี อ่านหนังสือหรือศึกษาจากแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ร้อยละ 37.04

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพควรเริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาล คิดเป็นร้อยละ 70.27 และเห็นว่าควรเริ่มเรียนภาษาอังกฤษไปพร้อม ๆ กับการเรียนภาษาไทยตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมดีแล้ว คิดเป็นร้อยละ 72.97 โดยมีจุดประสงค์ในการสอนที่สำคัญคือ เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับวัยได้คล่องแคล่ว ร้อยละ 57.45 และมีความเห็นว่าผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ/ช่วยเหลือ ของผู้ปกครอง เป็นสำคัญ ร้อยละ 42.31 และเห็นว่าตัวครูผู้สอนเองควรคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ของนักเรียนมากที่สุด ร้อยละ 46.49 และครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังเห็นด้วยกับความคิดที่ว่า เด็กอายุ 2-12 ปี เป็นวัยที่สามารถเรียนรู้ภาษาได้ดี เนื่องจากมีความสามารถในการเลียนเสียงและจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้้อย่างถูกต้อง และรวดเร็วเป็นพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 91.89

ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีความรู้สึกชอบสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 78.37 มีความพร้อมที่จะสอน ร้อยละ 51.35 และมีความคิดเห็นว่าคุณครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำเป็นจะต้องจบสาขาการสอนภาษาอังกฤษ ร้อยละ 64.86

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านหลักสูตรต่อนักเรียน ตัวครูผู้สอน และค่านอื่น ๆ จากจำนวนผู้ให้ข้อเสนอแนะทั้งหมด 18 คน ดังนี้คือ

1. เนื้อหาของบทเรียนควรมีลักษณะที่สอดคล้องกับวุฒิภาวะของเด็ก และสภาพของสังคมไทย ไม่ควรเน้นหลักไวยากรณ์มากนัก แต่ควรเน้นให้นักเรียนออกเสียงและสะกดคำศัพท์

ได้ถูกต้องชัดเจนเป็นสำคัญ (ร้อยละ 61.11)

2. ควรมีการเตรียมความพร้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ และปลูกฝังทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ครูและผู้ปกครองควรเอาใจใส่ในการเรียนของนักเรียนควบคู่กันไปด้วยสม่ำเสมอ และจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนไม่ควรมีมากเกินไป (ร้อยละ 38.89)

3. ไม่ควรตั้งความคาดหวังในตัวนักเรียนมากเกินไป ครูผู้สอนควรระวังออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องชัดเจน ควรหาอุปกรณ์ และกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และควรให้ความสนใจกับนักเรียนแต่ละคนอย่างทั่วถึง ดังนั้นครูผู้สอนไม่ควรมีจำนวนคาบในการสอนมากเกินไป

4. ควรมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ทางโรงเรียนร่วมกันจัดให้เกิดขึ้นตัวในการเรียนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 33.33)

ข้อมูลที่ได้รับจากผู้บริหาร

ข้อมูลที่ได้รับจากผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ จำนวนทั้งหมด 34 คน สรุปได้ดังนี้

สถานภาพ

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่เป็นหญิง ร้อยละ 64.71 ซึ่งเป็นอาจารย์ใหญ่ ร้อยละ 61.76 และจำนวนครึ่งหนึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปี

นโยบายการบริหารหลักสูตร

ภายในโรงเรียนประถมศึกษาของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ทุกโรงเรียนมีนโยบายการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้คือ

1. ให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ
2. ให้นักเรียนมีพื้นฐานด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน
3. ให้นักเรียนสามารถสะกดและอ่านออกเสียง คำศัพท์ง่าย ๆ ได้ถูกต้อง

นอกจากนี้ยังพบว่าโรงเรียนประถมศึกษาของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ บางส่วนมีนโยบายการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพิ่มเติมคือ เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดประโยคทักทายง่าย ๆ ได้ (ร้อยละ 52.94) และเพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 11.76)

การคัดเลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภายในโรงเรียนประถมศึกษาขององค์กรสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ทุกโรงเรียนมีเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้

1. จบการศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
2. มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. สามารถออกเสียงในภาษาอังกฤษได้ถูกต้องชัดเจน

นอกจากนี้ยังพบว่าโรงเรียนประถมศึกษาขององค์กรสังฆมณฑลกรุงเทพฯ บางส่วนได้กำหนดคุณสมบัติของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพิ่มเติมคือ จะต้องเป็นผู้ที่ผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 88.24) และเป็นผู้มีบุคลิกท่าทางแจ่มใส ใจเย็น และกระตือรือร้นในการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 52.94)

ภายในโรงเรียนประถมศึกษาขององค์กรสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ทุกโรงเรียนมีการจัดการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกวัน วันละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที และมีการจัดโครงการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจะส่งครูไปเข้ารับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และในบางโรงเรียนจะมีการแข่งขันคัดลายมือ และตอบคำถามภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 58.82) จัดหาอุปกรณ์ประกอบการสอน เพื่อบริการให้แก่ครูและนักเรียน (ร้อยละ 29.41) และจัดการสอนเสริมในช่วงเวลาพัก (ร้อยละ 2.94)

ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนและแนวทางแก้ไข

ด้านนโยบาย ผู้บริหารส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.82 ประสบปัญหาด้านนโยบายเนื่องจากการตั้งเป้าหมายไว้สูงเกินไปในทุกโรงเรียนที่ประสบปัญหา นอกจากนี้ยังพบว่าในจำนวนนี้ขาดการสนับสนุนจากผู้ปกครอง (ร้อยละ 95) และนักเรียนขาดความพร้อมในการเรียน (ร้อยละ 5) ซึ่งมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยลดเป้าหมายให้ต่ำลง ในทุกโรงเรียนที่ประสบปัญหาจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 95) และสนับสนุนให้มีการใช้สื่อการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 5)

ด้านหลักสูตร ผู้บริหาร ร้อยละ 76.59 ประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในหลักสูตร เนื่องจากมีจำนวนมากเกินไป และยากเกินไป มีแนวทางในการแก้ไขคือ เปลี่ยนหนังสือแบบเรียน

ในทุกโรงเรียนที่ประสบปัญหา จักกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ร้อยละ 91.67) และเพิ่มเวลาในการเรียนการสอน (ร้อยละ 8.33)

ค้ำนุคกลางกร ผู้บริหาร ร้อยละ 73.53 ประสบปัญหาขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีแนวทางในการแก้ไขคือ จัดการอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในทุกโรงเรียนที่ประสบปัญหา จักหาครูผู้มีความรู้ความสามารถในการสอนมาเพิ่ม (ร้อยละ 20)

ค้ำนการนิเทศและติดตามผล ผู้บริหาร ร้อยละ 73.53 ประสบปัญหาขาดการนิเทศและติดตามผลอย่างจริงจังและทั่วถึง (ร้อยละ 60) และผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบค้ำนนี้มีภาระหน้าที่มากเกินไป (ร้อยละ 40) มีแนวทางในการแก้ไขโดยแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบค้ำนการนิเทศและติดตามผลตามสายวิชา และจักทำบันทึกการนิเทศและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ ในทุกโรงเรียนที่ประสบปัญหา

ค้ำนความคาดหวังของผู้ปกครอง ผู้บริหารจำนวนครึ่งหนึ่งประสบปัญหาว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังสูง มีแนวทางแก้ไขคือ จัดการประชุมอภิปรายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความเข้าใจในด้านการเรียนการสอนดียิ่งขึ้น ในทุกโรงเรียนที่ประสบปัญหา และจัดการเรียนการสอนเสริม เพื่อสนองความต้องการของผู้ปกครอง (ร้อยละ 5.88)

และนอกจากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวมาแล้ว ผู้บริหารจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 ยังประสบปัญหา นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและล่าในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีแนวทางแก้ไขคือ จักให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมคลายความเครียด สลับกับการเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ปกครอง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้บริหาร ต่างก็ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในแง่มุมต่าง ๆ จากทัศนะของแต่ละฝ่าย ซึ่งผู้วิจัยได้แยกเป็นประเด็นที่สำคัญ ๆ เพื่อนำมาอภิปราย ดังนี้

การเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองซึ่งมีความสนใจในการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า นักเรียนควรจะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นอนุบาล ควมคู่ไปกับการเรียนภาษาไทย และมีความเห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในปกครองมีความสามารถเด่นชัดในด้าน

การออกเสียงอ่านและสะกดคำศัพท์ ได้อย่างแม่นยำ ครูผู้สอนส่วนใหญ่ก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างประชากรผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เฟย์ แอล บัมพาส (Fay L. Bumpass 1963:4) วิลเดอร์ เพนฟิลด์ (Wilder Penfield, 1977) และนรา บุญยศิริ (อ้างถึงใน ยุพศิริ (นามแฝง) 2520:4) ที่ว่า เด็กอายุ 2-12 ปี เป็นวัยที่สามารถเรียนรู้ภาษาได้ดี เนื่องจากเด็กวัยนี้มีความสามารถในการออกเสียง เลียนเสียง และจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ อย่างถูกต้องและรวดเร็วเป็นพิเศษ ไม่รู้สึกกระตือรือร้นในการพูดคำหรือพูดซ้ำหลาย ๆ ทน มีประสาทรับฟังที่ไว และอวัยวะในการออกเสียงมีความคล่องตัวมากอีกด้วย

จะเห็นได้ว่าผู้ปกครอง ครูผู้สอน และนักวิชาการหลายท่านได้สนับสนุนให้เด็กเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล เพื่อสร้างความเคยชินแก่อวัยวะในการออกเสียง โดยอ้างถึงธรรมชาติในด้านต่าง ๆ ของเด็ก แต่สิ่งหนึ่งที่ทุกคนในวงการศึกษายอมรับก็คือ การสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กเริ่มเรียนโดยเฉพาะในระดับแรกของการเรียนในโรงเรียน ซึ่งเป็นชั้นวางรากฐานของการศึกษานั้น จำเป็นจะต้องใช้ครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถสูงทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม มิฉะนั้นแล้วจะทำให้เกิดผลเสียแก่เด็กอย่างมาก โดยเฉพาะด้านการออกเสียง ถ้าเด็กได้ใช้ความสามารถพิเศษของตนในการออกเสียงเลียนแบบที่ผิด เด็กก็จะจดจำสิ่งที่ผิดไว้ ซึ่งยากแก่การแก้ไขให้ถูกต้องได้ในภายหลัง และเด็กควรจะได้เรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาแม่อย่างเพียงพอก่อน เพื่อเป็นพื้นฐานในการรับรู้อังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศได้ง่ายขึ้นอีกด้วย ดังนั้นในการเริ่มสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นอนุบาล จึงควรจะได้คำนึงถึงความพร้อมทางด้านตัวครูผู้สอนด้วย หากทางโรงเรียนสามารถจัดครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ ความสนใจในการสอนภาษาอังกฤษแล้ว ก็จะช่วยให้การเรียนในชั้นเริ่มต้นนี้มีประสิทธิภาพสูงสุด (พรณิณี สาคกริก 2514:57-59)

ทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างประชากรผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความเห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจาก กิจกรรมการเรียนการสอนสนุก เนื้อหาในบทเรียนสนุก และครูผู้สอนใจดี ตามลำดับ และยังมีความพอใจในตัวครูผู้สอน เนื่องจากเป็นผู้มีความสามารถสูง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ อัมภา โชกิจติ (2503:2) ที่ว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำเป็นจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถสูง เพื่อถ่ายทอดให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม และจากตัวครูผู้สอนเองก็พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้สึกชอบ พร้อมและ

สมัครใจสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยตนเอง และมีประสบการณ์ในการสอนมาแล้ว 1-5 ปี สอนวิชาภาษาอังกฤษควบคู่กับวิชาอื่น ๆ มากกว่า 18 คาบต่อ 1 สัปดาห์ เห็นความจำเป็นของการที่ครูผู้สอนจะต้องจบสาขาการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งที่ส่วนใหญ่มิได้จบสาขาการสอนภาษาอังกฤษมาโดยตรง และมีภาระหน้าที่รับผิดชอบในการสอนค่อนข้างมาก ยังสามารถปฏิบัติหน้าที่จนเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองว่าเป็นผู้มีความสามารถสูง แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่มีความตั้งใจจริงในการสอนภาษาอังกฤษ และสนใจที่จะศึกษาในสาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษ ทำให้มีผลต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ แมรี ฟินอคเชียโร (Mary Finocchiaro 1969:14-15) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาอังกฤษนั้นสำคัญอยู่ที่ครูผู้สอนจะต้องสนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ตั้งใจและอุทิศเวลาในการสอน สังเกตการสอนของครูที่ชำนาญในการจูงใจให้นักเรียนรักและสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาปรับปรุงการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่วนผู้บริหารก็เห็นถึงความจำเป็น และความสำคัญของการที่ครูผู้สอนจะต้องจบสาขาการสอนภาษาอังกฤษ แต่ทางโรงเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาไม่สามารถหาครูที่จบสาขาการสอนภาษาอังกฤษมาทำการสอนได้ตามที่ต้องการ จึงดำเนินการแก้ไขโดยส่งครูผู้มีความสนใจในการสอนภาษาอังกฤษไปเข้ารับการอบรม จนสามารถสอนภาษาอังกฤษได้จนเป็นที่พอใจของผู้ปกครอง

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกับ ครูผู้สอน และผู้บริหารว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่ชอบและไม่สนใจการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องมาจากเนื้อหาของบทเรียนยากเกินไป และเสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาในบทเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งขณะนี้ทางฝ่ายการศึกษาในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ กำลังดำเนินการปรับปรุงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาอยู่ และมีนโยบายเปลี่ยนหนังสือแบบเรียนให้ง่ายและเหมาะสมกับสภาพของสังคมไทยมากขึ้น

บทบาทของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่ให้ความสำคัญในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเท่ากับวิชาอื่น ๆ จะมีความพอใจในผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับกลาง ส่วนผู้ปกครองที่ให้ความสำคัญในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมากกว่าวิชาอื่น ๆ จะมีความพึงพอใจในผลการเรียนของนักเรียนมาก และผู้ปกครองกลุ่มนี้ได้มีการสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนไปปกครองสนใจการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการต่าง ๆ และให้ความเห็นว่า การสนับสนุนของตนมีผลต่อการเรียนของนักเรียน จากข้อมูลข้างต้น

แสดงให้เห็นว่า การให้ความสำคัญและการส่งเสริมของผู้ปกครอง มีส่วนช่วยทำให้ผลการเรียนของนักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ เวบ เกอรัลดีน เซทเทิล (Webb Geraldine Settle 1968:1089) ที่กล่าวว่า ผู้ปกครองคือ ผู้ที่ทำหน้าที่สอนนักเรียนที่บ้าน ในขณะที่ครูทำการสอนนักเรียนที่โรงเรียน ทั้งผู้ปกครอง และทางโรงเรียน ควรจะมีบทบาทต่อการให้การศึกษาแก่นักเรียนอย่างต่อเนื่องและเกื้อกูลกัน ผลการเรียนของนักเรียนจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้ดียิ่งขึ้น และจากการวิจัยก็พบว่า ครูผู้สอนและผู้บริหาร ก็ตระหนักถึงความสำคัญของผู้ปกครองและมีความต้องการจะประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ในการจัดการศึกษาให้แก่นักเรียนด้วย

วิธีการสอนของครู

จากการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยอธิบายและยกตัวอย่าง แล้วฝึกให้นักเรียนพูดตาม ดังนั้นนักเรียนในชั้นเรียนจึงมีโอกาสนในการฟังภาษาอังกฤษน้อยเกินไป อาจเนื่องมาจาก ครูไม่มีความมั่นใจที่จะออกเสียงหรือใช้ภาษาอังกฤษกับนักเรียนในห้อง ซึ่งเป็นปัญหาส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้บริหารได้ให้สัมภาษณ์แล้วในข้างต้น และในการฝึกมักจะให้ให้นักเรียนพูดตามครูพร้อมกันทั้งห้อง การที่ครูไม่ได้ศึกษาภาษาอังกฤษมาโดยตรงมักจะมีข้อบกพร่องในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูควรรี้อุปกรณ์จำพวกเทปบันทึกเสียง ช่วยในการสอนเท่าที่จะทำได้ และในการฝึกนักเรียนพร้อมกันทั้งห้องเพียงอย่างเดียวครูอาจจะจับไม่ได้ว่าใครออกเสียงไม่ถูกต้อง จึงเป็นเหตุให้กลุ่มตัวอย่างประชากรผู้ปกครอง พบว่านักเรียนในปกครองมีความบกพร่องในด้านทักษะการพูด เนื่องจากขาดการฝึกฝน โดยใช้อุปกรณ์ช่วยในการฝึกที่เหมาะสม ซึ่งได้แก่ เทปบันทึกเสียง เทปโทรทัศน์ และสไลด์ประกอบเสียง เป็นต้น และการที่ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการแบ่งกลุ่มนักเรียนในชั้นเรียนโดยการละเล็กละเอียดทุกระดับความสามารถไว้ด้วยกัน ก็จะสามารถช่วยในการฝึกของครูได้ โดยครูสามารถทำการฝึกเป็นกลุ่มย่อย ๆ แล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยเพื่อนฝึกในกลุ่มของตนเองได้ จะเห็นได้ว่าปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากการขาดทักษะ ความรู้ความเข้าใจในการสอนและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพา นาคสุข (2527:103-104) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เฉพาะกรณีของเขตหน่วยศึกษานิเทศก์ หน่วยที่ 6 ก็พบปัญหาเช่นเดียวกัน

การใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ใช้บัตรคำ แผนภูมิ รูปภาพ อาจเป็นเพราะครูสามารถหาอุปกรณ์ดังกล่าวได้ง่าย จึงทำให้ไม่มีปัญหาในการเลือกใช้อุปกรณ์และ

ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้ใช้อุปกรณ์ประเภทเครื่องบันทึกเสียง วิทยุ หรือโทรทัศน์ ซึ่งนักเรียนสามารถฟังเสียงภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาได้ การที่ครูผู้สอนให้นักเรียน คุมบัตรคำ แผนภูมิ หรือรูปภาพ แล้วออกเสียงตามครูจะพบข้อบกพร่องในการสอนได้มาก โดยเฉพาะกับครูผู้สอนที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษไม่ดีพอ ไม่ควรให้นักเรียนพูดเลียนเสียงของตนเอง เพราะถ้าครูออกเสียงผิด นักเรียนก็จะจดจำสิ่งที่ผิด ๆ ไปจนเกิดความเคยชิน และยากแก่การแก้ไขในภายหลัง (ทัศนีย์ สุขเมธี อ้างถึงใน กานดา จรตล 2529:55-56) นอกจากนี้ยังพบว่าครูผู้สอนบางส่วนมีปัญหาในการเลือกใช้อุปกรณ์ เพราะขาดแคลนอุปกรณ์ที่ต้องใช้ แสดงให้เห็นว่าในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ บางโรงเรียนยังขาดแคลนอุปกรณ์ที่ครูต้องการใช้ อาจทำให้ครูใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนที่ไม่เหมาะสมได้

ครูผู้สอนส่วนใหญ่ใช้หนังสือแบบเรียน welcome to English book I เป็นหลักในการสอน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการปรับปรุงลักษณะเนื้อหาให้สอดคล้องกับวุฒิภาวะและสภาพของเด็กในสังคมไทย โดยเน้นด้านการออกเสียงและสะกดคำศัพท์เป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรผู้ปกครองที่ได้เสนอไว้ในข้างต้น และครูผู้สอนเองควรออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องชัดเจน เพราะเด็กวัยนี้เป็นวัยช่างจดช่างจำจะได้จดจำสิ่งที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียน และควรมีอุปกรณ์และกิจกรรมประกอบการสอนที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน ในด้านตัวครูผู้สอนเอง ไม่ควรมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ควรมีเวลาในการเตรียมการสอน และคิดหาวิธีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเกิดความตื่นตัวในการเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวจะเห็นได้ว่าครูผู้สอนมีความเข้าใจในสภาพปัญหาของการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านต่าง ๆ และยอมรับว่าปัญหาบางส่วนเกิดขึ้นเนื่องจากตัวผู้สอนเอง แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนมีความพร้อมที่จะปรับปรุงการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทบาทของผู้บริหารในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีนโยบายการบริหารหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คือให้นักเรียนคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ และมีพื้นฐานในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง สะกดและอ่านออกเสียงคำศัพท์ง่าย ๆ ได้ถูกต้อง สามารถพูดประโยค

ทักทายที่ง่าย ๆ ได้ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง และครูผู้สอน แต่ในทางปฏิบัติแล้ว โรงเรียนส่วนใหญ่ยังใช้แบบเรียน Welcome to English Book I เป็นหลักในการสอน ซึ่งผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหาร ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่ามี เนื้อหาค่อนข้างยากสำหรับเด็ก แต่ผู้ปกครองซึ่งมีความสนใจในการเรียนของนักเรียนกลับมีความ พยายามให้นักเรียน เรียนเนื้อหาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่าผู้ปกครองจะมีความต้องการสอดคล้อง กับนโยบายของโรงเรียน แต่ก็ยังมีความพอใจที่จะให้นักเรียนได้เรียนเนื้อหาที่ค่อนข้างยาก เนื่องจาก มีความคาดหวังในตัว of นักเรียนสูง ซึ่งเป็นปัญหาข้อหนึ่งของผู้บริหาร

นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีนโยบายการคัดเลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษเฉพาะ ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาการสอนภาษาอังกฤษ หรือมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา- ศึกษปีที่ 1 สามารถออกเสียงในภาษาอังกฤษได้ถูกต้องชัดเจน และผ่านการทดสอบความรู้ความ สามารถในการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ในทางปฏิบัติ ผู้บริหารส่วนใหญ่พบปัญหา คือ ไม่สามารถหาครูที่จบสาขาการสอนภาษาอังกฤษ มาทำการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึง ได้คัดเลือกผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ และมีความสนใจในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งส่วนใหญ่ผ่านการทดสอบแล้ว มาทำการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การจัดโครงการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภายใน โรงเรียนประถมศึกษาของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ พบว่าส่วนใหญ่จะส่งครูไปเข้ารับการอบรม การสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามที่ฝ่ายการศึกษาในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ จัดให้มีขึ้นเป็นประจำทุกปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเข้ารับการอบรมดังกล่าวมีผลทำให้ ครูผู้สอน มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น เนื่องจากครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้จบสาขาการสอนภาษา ภาษาอังกฤษมาก่อน แต่ก็สามารถทำการสอนได้ดีพอสมควร

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าบุคคลทั้ง 3 ฝ่าย คือ ผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหาร ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ และมีความพยายามและความร่วมมือร่วมใจกัน ในการที่จะทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความรู้ความสามารถในแนวทางที่พึงประสงค์ ร่วมกัน แต่ก็ยังประสบปัญหาต่าง ๆ อยู่บ้าง

ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1. ผู้ปกครองควรให้ความสนใจในการเรียนของนักเรียนในปกครองอย่างทั่วถึง และให้ความสำคัญในการเรียนแต่ละวิชาให้เท่าเทียมกันเพื่อมิให้นักเรียนถูกละเลยในการสนับสนุนความสามารถด้านอื่น ๆ ให้พัฒนาไปได้อย่างเต็มความสามารถ
2. ผู้ปกครองไม่ควรสนับสนุนหรือส่งเสริมให้นักเรียนเรียนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างยาก เนื่องจากชั้นนี้เป็นระดับแรกของการเรียนในโรงเรียน ไม่ควรทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก และจะทำให้นักเรียนเกิดความคับข้องใจในการเรียน ซึ่งอาจจะทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1. ครูผู้สอนควรดำเนินการสอนตามจุดประสงค์และนโยบายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของทางโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ร่วมกัน
2. ครูผู้สอนควรศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยวิธีการต่าง ๆ อยู่เสมอทั้งด้านเนื้อหาและวิธีการสอน เพราะจะทำให้ครูทำการสอนได้อย่างมีความเชื่อมั่นในตนเอง ว่าสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมให้แก่นักเรียน เป็นผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย
3. ครูผู้สอน ควรให้ความสนใจในการฝึกทักษะทางภาษาด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ให้มีความถูกต้องเหมาะสมอย่างทั่วถึง อาจใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพเข้าช่วย เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะการฝึกทักษะในการฟังและพูดของนักเรียนในระดับนี้เป็นวัยที่จะพัฒนาความสามารถในด้านนี้ได้ดีเป็นพิเศษกว่าช่วงอายุอื่น ๆ จึงสามารถวางรากฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี
4. ครูผู้สอนควรมีเทคนิคการสอนที่ทำให้นักเรียนรักและสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ที่สำคัญครูควรมีอารมณ์ขัน และร่าเริงแจ่มใส เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนานตลอดเวลา นักเรียนจะได้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ
5. ครูผู้สอน ควรขอคำปรึกษาจากหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ หรือผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอน และผู้บริหารเมื่อประสบปัญหาในการสอน เพื่อจะได้ร่วมมือกันแก้ไขปัญหานั้นที่เกิดขึ้นได้ทัน่วงที

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการประชุมให้ครูผู้สอนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และนโยบายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ครูผู้สอนเข้าใจตรงกัน สามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง
2. ผู้บริหารโรงเรียนควรจะทำโดยการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพในการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ครูผู้สอนส่วนใหญ่ที่ไม่ได้รับการศึกษาด้านการสอนภาษาอังกฤษมาโดยตรง แต่มีความสนใจ สม่ครใจสอน จะได้สามารถทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ไม่ควรจะให้ครูผู้สอนรอไปเข้ารับการอบรมที่ทางฝ่ายการศึกษาของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ จัดให้เป็นประจำปีละครั้ง ซึ่งไม่เป็นการเพียงพอ สำหรับผู้ที่ขาดความรู้และประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ
3. ผู้บริหารควรจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่จำเป็นและมีประสิทธิภาพไว้ให้บริการแก่ครูผู้สอนในจำนวนที่เพียงพอแก่ความต้องการ เพื่อช่วยลดบทบาทในการสอนของครูในชั้นเรียน ซึ่งส่วนใหญ่มีภาระหน้าที่ในการสอนเป็นจำนวนมากกว่า 18 คาบ ให้มีความเห็น็ดเหนื่อยน้อยลง และทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรจะมีการทำการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนเหล่านี้มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ควรจะมีการทำการวิจัยเกี่ยวกับ การเปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ กับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนรัฐบาล เมื่อนักเรียนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในด้านต่าง ๆ อย่างละเอียด เช่น ความสามารถในการฟังเสียง การออกเสียง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นต้น เพื่อหาข้อบกพร่องในการเรียนการสอนของทางโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น